

For forsikringer, hvor der ikke i driftstillægget indgår et promilletillæg af forsikringssummen, har man ved kapitaliseringen af interessentens fremtidige forpligtelse hidtil medregnet foruden nettopræmien det i præmien indeholdte driftstillæg undtagen det, der skyldes hyppigere præmiebetaling end kvartårlig. Det vil være ønskeligt, om man kan lempe denne regel, og en sådan lempelse er derfor foreslået for arverenter, men man ønsker endvidere at kunne indføre tilsvarende lempelige tilbagekøbsregler for de forsikringer, som tegnes i henhold til §§ 34—36. Da præmierne for en stor del af disse forsikringer er foreslået fastsat af bestyrelsen med finansministerens tilslutning, og da de herhenhørende forsikringer i det væsentligste er underkastet de indskrænkende bestemmelser om kontant tilbagekøb i § 25, 2. og 3. stk., vil det følgelig være rettest, at fastsættelsen af tilbagekøbsreglerne henlægges til bestyrelsen med finansministerens tilslutning.

Til § 28.

Bestemmelsen om, at forsikringen i selvordstilfælde skal have været uafbrudt i kraft i mindst de sidste 2 år for at medføre udbetaling, virker temmelig strengt, og efter erfaringerne synes det uden betænkelighed at afkorte tidsrummet til 1 år.

Til § 32.

Som grundlag for tariferne har man siden 1926 anvendt en rentefod på 4 pct. helårlig, medens der for de nye tarifer foreslås 3¾ pct. helårlig.

Den rentefod, man baserer livsforsikringstarifer på, må anlægges på langt sigt. Præmien for en livsforsikring fastsættes ved tegningen og kan ikke ændres, selvom rentefoden senere skulle gå ned under den forudsatte rente; samtidig garanteres forsikringssummen. En livsforsikringsvirksomhed garanterer således en fast forrentning af den del af præmien, der opspares, ofte over meget lange åremål. Når en forsikringsvirksomhed påtager sig en så betydelig fremtidig renterisiko, som end ikke banker og sparekasser indlader sig på, må der udvises forsigtighed ved valg af rentefod. Til gengæld for den forsigtigt valgte rentefod har de forsikrede et naturligt krav på tilbagebetaling af et eventuelt renteoverskud (gennem bonus).

Renteudviklingen her i landet i de sidste 10 år har vist, at der over en forholdsvis kort periode kan ske meget stærke udsving i den effektive forrentning ved nye pengeanbringelser; konvertering og lignende kun-

stige indgreb har tillige på nogle få år kunnet nedsætte renteafkastningen af allerede opsamlede midler ganske betydeligt.

Ved Statsanstaltens sidste statusopgørelse (pr. 31. december 1945) fandt man det nødvendigt at tage konsekvensen af udviklingen og omregnede præmiereserven for de løbende forsikringer, der var tegnet efter en rentefod på 4 pct. helårlig, til en rentefod på 3½ pct. helårlig. Denne omregning medførte en ekstraordinær styrkelse af præmiereserven med 25 mill. kr., et efter forholdene betydeligt beløb.

I Norge og Sverige har rentefaldet været langt større og mere varigt end i Danmark. I disse lande anvendes en rentefod på 2¼ pct. helårlig ved beregningen af livsforsikringspræmier.

De her i landet af forsikringsrådet senest godkendte rentesatser for private selskabers beregningsgrundlag er 3½ pct. og 3¾ pct. helårlig.

Idet alle forhold er taget i betragtning — herunder ikke mindst krigsårenes lave forrentning i forbindelse med nutidens ustabile forhold — har man ment for tiden at måtte foreslå en lavere rentesats end den hidtil benyttede på 4 pct. helårlig. Man har dog valgt en så beskeden nedsættelse som ¼ pct. helårlig.

Som dødelighedstavle er siden 1926 anvendt Overlevelsesrentetavlen 1910, mænd, men efter indgående undersøgelser af dødeligheden for livsforsikrede personer i årene 1920—1945 er man efter bearbejdelse af disse erfaringer nået til en dødelighedstavle, der tager hensyn til den stærke nedgang, som har fundet sted i dødeligheden i den sidste menneskealder, og som må anses for velegnet til beregning af præmier for livsforsikringer.

De nye satser for driftstillæg i paragrafens 2. og 3. stk. adskiller sig fra de gamle satser derved, at promilletillægget normalt er forøget med ¼ promille af forsikringssummen. Man har ment, således som priseniveauet har udviklet sig, at måtte foreslå denne mindre forhøjelse af driftstillægget. Desuden har man anset det for nødvendigt at forhøje driftstillægget ved kvartårlig og månedlig præmiebetaling, hvor incassoomkostningerne virker særlig stærkt, med ½ pct., hvorimod man for indskudsforsikringer foreslår en nedsættelse på 1 pct.

Sikkerhedstillægget, der er af uforandret størrelse, skal efter sit formål anvendes, såfremt rentefoden, dødeligheden eller driftsudgifterne skulle vise sig ugunstigere end forudsat ved tarifkonstruktionen. Er denne anvendelse ikke nødvendig, inkluderer de i